

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे  
॥ तृतीयाष्टके एकादशः प्रश्नः ॥  
(काठकम् - २)

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

## ॥ तृतीयाष्टके एकादशः प्रश्नः ॥ (काठकम् - २)

हरिः ओ(४)म्।  
लो॒कोऽसि स्व॒र्गोऽसि।  
अ॒न॒न्तोऽस्यपा॒रोऽसि।  
अक्षि॑तोऽस्यक्ष॒य्योऽसि।  
तप॑सः प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य जनयि॒ता।  
तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ १ ॥  
तपोऽसि॑ लो॒के श्रि॑तम्।  
तेज॑सः प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्तृ विश्व॑स्य जनयि॒तृ।

तत्त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्घ्रुवा सीद ॥ 2 ॥

तेजो॑ऽसि॒ तप॑सि श्रि॒तम्।  
स॒मुद्र॑स्य॒ प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्तृ विश्व॑स्य जनयि॒तृ।  
तत्त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्घ्रुवा सीद ॥ 3 ॥

स॒मुद्रो॑ऽसि॒ तेज॑सि श्रि॒तः।  
अ॒पां प्र॑ति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य जनयि॒ता।  
तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्घ्रुवा सीद ॥ 4 ॥

आपः॑ स्थ॑ समु॒द्रे श्रि॒ताः।  
पृथि॒व्याः प्र॑ति॒ष्ठा युष्मासु॑।  
इ॒दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्त्र्यो विश्व॑स्य जनयि॒त्र्यः।  
ता व॒ उप॑दधे काम॒दुघा॒ अक्षि॑ताः।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 5 ॥

पृथि॒व्यस्य॑प्सु श्रि॒ता।  
अ॒ग्नेः प्र॑ति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्त्री विश्व॑स्य जनयि॒त्री।  
तां त्वो॑प॒दधे॑ काम॒दुघा॒मक्षि॑ताम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 6 ॥

अ॒ग्नि॑र॒सि पृथि॒व्याग्ं श्रि॒तः।  
अ॒न्तरि॑क्षस्य प्र॒ति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।

विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता ।  
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम् ।  
प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 7 ॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम् ।  
वायोः प्रतिष्ठा ।  
त्वयीदमन्तः ।  
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम् ।  
विश्वस्य भर्तृ विश्वस्य जनयितृ ।  
तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम् ।  
प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 8 ॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः ।  
दिवः प्रतिष्ठा ।  
त्वयीदमन्तः ।  
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम् ।  
विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता ।  
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम् ।  
प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 9 ॥

द्यौरसि वा॒यौ श्रि॒ता।  
आ॒दि॒त्यस्य॑ प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्त्री विश्व॑स्य जनयि॒त्री।  
तां त्वोप॑दधे काम॒दुघाम॑क्षि॒ताम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 10 ॥

आ॒दि॒त्योऽसि॑ दि॒वि श्रि॒तः।  
च॒न्द्रम॑सः प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य जनयि॒ता।  
तं त्वोप॑दधे काम॒दुघम॑क्षि॒तम्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 11 ॥

च॒न्द्रमा॑ अस्यादि॒त्ये श्रि॒तः।  
नक्ष॑त्राणां प्रति॒ष्ठा।  
त्वयी॑दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।

विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता ।  
 तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम् ।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 12 ॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि ।  
 संवत्सरस्य प्रतिष्ठा युष्मासु ।  
 इदमन्तः ।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम् ।  
 विश्वस्य भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि ।  
 तानि व उपदधे कामदुघान्यक्षितानि ।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 13 ॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः ।  
 ऋतूनां प्रतिष्ठा ।  
 त्वयीदमन्तः ।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम् ।  
 विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता ।  
 तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम् ।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।  
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 14 ॥

ऋ॒तवः॑ स्थ॒ संव॑त्स॒रे श्रि॒ताः।  
मासा॑नां प्रति॒ष्ठा यु॒ष्मासु॑।  
इ॒दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्तारो॑ विश्व॑स्य जनयि॒तारः॑।  
तान् व॒ उप॑दधे काम॒दुघा॒नक्षि॑तान्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 15 ॥

मासाः॑ स्थ॒र्तुषु॑ श्रि॒ताः।  
अ॒र्धमा॒सानां॑ प्रति॒ष्ठा यु॒ष्मासु॑।  
इ॒दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।  
विश्व॑स्य भ॒र्तारो॑ विश्व॑स्य जनयि॒तारः॑।  
तान् व॒ उप॑दधे काम॒दुघा॒नक्षि॑तान्।  
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।  
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द ॥ 16 ॥

अ॒र्धमा॒साः स्थ॑ मा॒सु श्रि॒ताः।  
अ॒हो॒रा॒त्रयोः॑ प्रति॒ष्ठा यु॒ष्मासु॑।  
इ॒दम॒न्तः।  
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्व॑ग्ं सुभू॒तम्।

विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः।  
 तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु।  
 तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 17 ॥

अहोरात्रे स्थोऽर्धमासेषु श्रिते।  
 भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे।  
 युवयोरिदमन्तः।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।  
 विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यौ।  
 ते वामुपदधे कामदुघे अक्षिते।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु।  
 तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 18 ॥

पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्या।  
 अन्नादाः स्थान्नादुघो युष्मासु।  
 इदमन्तः।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।  
 विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः।  
 ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु।  
 तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 19 ॥

राडंसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी।  
 विश्वं भूतमनुप्रभूता।  
 त्वयीदमन्तः।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वगं सुभूतम्।  
 विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।  
 तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु।  
 तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 20 ॥

ओजोऽसि सहोऽसि।  
 बलमसि भ्राजोऽसि।  
 देवानां धामामृतम्।  
 अमर्त्यस्तपोजाः।  
 त्वयीदमन्तः।  
 विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वगं सुभूतम्।  
 विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता।  
 तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्।  
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु।  
 तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ 21 ॥

लोकस्तपस्तेजस्समुद्र आपः पृथिव्यग्निरन्तरिक्षं वायुर्द्यौरादित्यश्चन्द्रमा  
 नक्षत्राणि संवत्सर ऋतवो मासा अर्धमासा अहोरात्रे पौर्णमासी  
 राडस्योजोऽस्येकविंशतिः ॥ 1 ॥

लो॒को॑ऽसि भ॒र्ता तम् ।  
 तप॒स्तेजो॑ऽसि भ॒र्वृ तत् ।  
 स॒मुद्रो॑ऽसि भ॒र्ता तम् ।  
 आप॑स्स्थ भ॒र्त्र्यस्ता वः ।  
 पृथि॒वी भ॒र्त्री ताम् ।  
 अ॒ग्नि॑रसि भ॒र्ता तम् ।  
 अ॒न्तरि॑क्षं भ॒र्वृ तत् ।  
 वा॒युर॑सि भ॒र्ता तम् ।  
 द्यौ॑रसि भ॒र्त्री ताम् ।  
 आ॒दि॒त्यश्च॑न्द्रमां भ॒र्ता तम् ।  
 नक्ष॑त्राणिस्थ भ॒र्वृणि॑ तानि वः ।  
 सं॒व॒त्स॒रो॑ऽसि भ॒र्ता तम् ।  
 ऋ॒तवो॑ मासां अ॒र्धमा॑सा भ॒र्तारो॑ भ॒र्तारो॑ भ॒र्तार॑स्तान् वः ।  
 अ॒हो॒रा॒त्रे भ॒र्त्र्यो॑ ते वा॑म् ।  
 पौ॒र्ण॒मा॒सी भ॒र्त्र्यस्ता वः ।  
 रा॒डो॑सि भ॒र्त्री ताम् ।  
 ओ॒जो॑ऽसि भ॒र्ता तमेक॑विंशतिः ॥

त्वम॑ग्ने रु॒द्रो असु॑रो म॒हो दि॒वः ।  
 त्वग्ं श॒र्धो॑ मा॒रुतं॑ पृ॒क्ष ई॑शिषे ।  
 त्वं वा॒तैर॑रु॒णैर्या॑सि शङ्ग॒यः ।  
 त्वं पू॒षा वि॑ध॒तः पा॑सि॒ नु त्मना॑ ।  
 दे॒वां दे॒वेषु॑ श्रयध्वम् ।  
 प्रथ॑मा द्वि॒तीये॑षु श्रयध्वम् ।  
 द्वि॒तीया॑स्तृ॒तीये॑षु श्रयध्वम् ।

तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्।  
 चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वम्।  
 पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम् ॥ 22 ॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्।  
 सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्।  
 अष्टमा नवमेषु श्रयध्वम्।  
 नवमा दशमेषु श्रयध्वम्।  
 दशमा एकादशेषु श्रयध्वम्।  
 एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्।  
 द्वादशास्त्रयोदशेषु श्रयध्वम्।  
 त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्।  
 चतुर्दशाः पञ्चदशेषु श्रयध्वम्।  
 पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम् ॥ 23 ॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्।  
 सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्।  
 अष्टादशा एकान्नविंशेषु श्रयध्वम्।  
 एकान्नविंशा विंशेषु श्रयध्वम्।  
 विंशा एकविंशेषु श्रयध्वम्।  
 एकविंशा द्वाविंशेषु श्रयध्वम्।  
 द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्।

त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्।  
 चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु श्रयध्वम्।  
 पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम् ॥ 24 ॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्।  
 सप्तविंशा अष्टाविंशेषु श्रयध्वम्।  
 अष्टाविंशा एकान्नत्रिंशेषु श्रयध्वम्।  
 एकान्नत्रिंशास्त्रिंशेषु श्रयध्वम्।  
 त्रिंशा एकत्रिंशेषु श्रयध्वम्।  
 एकत्रिंशा द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्।  
 द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्।  
 देवास्त्रिरेकादशास्त्रिस्त्रयस्त्रिंशाः।  
 उत्तरे भवत।  
 उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्वानः।  
 यत्काम इदं जुहोमि।  
 तन्मे समृद्ध्यताम्।  
 वयग्ग् स्याम् पतयो रयीणाम्।  
 भूर्भुवः स्वः स्वाहा ॥ 25 ॥

षष्ठेषु श्रयध्वग्ं षोडशेषु श्रयध्वग्ं षड्विंशेषु श्रयध्वमुत्तरे भवतोत्तरवर्त्मान्  
 उत्तरसत्वानश्चत्वारि च ॥ 2 ॥

अ॒ग्ना॑विष्णू॒ स॒जोष॑सा ।  
 इ॒मा वर्ध॑न्तु वां॒ गिरः॑ ।  
 द्यु॒म्रैर्वा॑जै॒भिरा॑गंतम् ।  
 राज्ञी॑ वि॒राज्ञी॑ ।  
 स॒म्राज्ञी॑ स्व॒राज्ञी॑ ।  
 अ॒र्चिः शो॒चिः ।  
 तपो॒ हरो॒ भाः ।  
 अ॒ग्निः सोमो॒ बृह॒स्पतिः॑ ।  
 विश्वे॑ दे॒वा भुव॑नस्य गो॒पाः ।  
 ते सर्वे॑ स॒ङ्गत्य॑ ।  
 इ॒दं मे॒ प्राव॑ता॒ वचः॑ ।  
 व॒यग्ग् स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।  
 भूर्भुवः॒ स्वः स्वाहा॑ ॥ 26 ॥

स॒ङ्गत्य॒ त्रीणि॑ च ॥ 3 ॥

अ॒न्न॑प॒तेऽन्न॑स्य नो देहि ।  
 अ॒न॒मी॒वस्य॑ शु॒ष्मिणः॑ ।  
 प्र॒ प्र॑दा॒तारं॑ तारिषः ।  
 ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॒ष्पदे॑ ।  
 अ॒ग्ने॑ पृथि॒वीप॑ते ।  
 सोमं॑ वीरु॒धां प॑ते ।

त्वष्टः॑ समिधां॑ पते।  
विष्णा॑वाशानां॑ पते।  
मित्रं॑ सत्यानां॑ पते।  
वरु॑ण धर्मणां॑ पते ॥ 27 ॥

म॒रुतो॑ ग॒णानां॑ पतयः।  
रुद्रं॑ पशूनां॑ पते।  
इन्द्रौ॑जसां॑ पते।  
बृह॑स्पते ब्रह्मणस्पते।  
आ रु॒चा रो॑चेऽह॒ग्ग् स्व॒यम्।  
रु॒चा रु॑रुचे॒ रोच॑मानः।  
अ॒तीत्या॒दः स्व॑राभ॒रेह॑।  
तस्मिन्॒ योनौ॑ प्रज॒नौ प्रजा॑येय।  
व॒यग्ग् स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्।  
भूर्भुवः॒ स्वः स्वाहा॑ ॥ 28 ॥

वरु॑ण धर्मणां॑ पते॒ स्वस्वाहा॑ ॥ 4 ॥

स॒प्त तै॑ अ॒ग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः।  
स॒प्तर्ष॑यः स॒प्त धामं॑ प्रि॒याणि॑।  
स॒प्त हो॒त्रा अनु॑वि॒द्वान्।  
स॒प्त योनी॑रापृ॒णस्वा घृ॑तेन॑।  
प्राची॑ दिक्।

अ॒ग्नि॒र्दे॒वता॑ ।

अ॒ग्नि॒ग्ं स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु ।

यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति ।

द॒क्षि॒णा दिक् ।

इन्द्रो॑ दे॒वता॑ ॥ 29 ॥

इन्द्र॒ग्ं स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु ।

यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति ।

प्र॒ती॒ची दिक् ।

सोमो॑ दे॒वता॑ ।

सोम॒ग्ं स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु ।

यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति ।

उ॒दी॒ची दिक् ।

मि॒त्रावरु॑णौ दे॒वता॑ ।

मि॒त्रावरु॑णौ स दि॒शां दे॒वो दे॒वता॑नामृच्छतु ।

यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति ॥ 30 ॥

ऊ॒र्ध्वा दिक् ।

बृह॒स्पति॑र्दे॒वता॑ ।

बृह॒स्पति॑ग्ं स दि॒शां दे॒वं दे॒वता॑नामृच्छतु ।

यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑ति ।

इ॒यं दिक् ।

अदि॑तिर्दे॒वता॑ ।  
 अदि॑ति॒ग्ं स दि॒शां दे॒वीं दे॒वता॑नामृच्छतु ।  
 यो मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑न्ति ।  
 पुरु॑षो दिक् ।  
 पुरु॑षो मे॒ कामा॒न्त्सम॑र्धयतु ॥ 31 ॥

अ॒न्धो जा॒गृविः॑ प्राण ।  
 असा॒वेहि॑ ।  
 ब॒धि॒र आ॑क्रन्दयितरपान ।  
 असा॒वेहि॑ ।  
 उ॒षस॑मुषसमशीय ।  
 अ॒हमसो॑ ज्योतिरशीय ।  
 अ॒हमसो॑ऽपोशीय ।  
 व॒यग्ं स्या॑म॒ पत॑यो रयीणाम् ।  
 भूर्भुवः॒ स्वः स्वाहा॑ ॥ 32 ॥

दक्षि॑णा दिगिन्द्रो दे॒वता॑ मि॒त्रावरु॑णौ स दि॒शां दे॒वो दे॒वता॑नामृच्छतु यो  
 मै॒तस्यै॑ दि॒शोऽभि॒दास॑न्त्यर्धयतु नव॑ च ॥ 5 ॥

यत्ते॑ऽचितं॒ यदु॑ चि॒तं ते॑ अग्ने ।  
 यत्तं॑ ऊ॒नं यदु॑ तेऽति॑रिक्तम् ।  
 आ॒दि॒त्यास्तदङ्गि॑रसश्चिन्वन्तु ।  
 विश्वे॑ ते दे॒वाश्चि॑ति॒मापू॑रयन्तु ।

चि॒तश्चा॒सि॒ संचि॑तश्चा॒स्यग्ने॑ ।  
 ए॒तावा॒ग्श्चा॒सि॒ भूया॑ग्श्चा॒स्यग्ने॑ ।  
 लो॒कं पृ॑ण च्छि॒द्रं पृ॑ण ।  
 अथो॑ सीद शि॒वा त्वम् ।  
 इन्द्रा॒ग्नी त्वा॒ बृह॑स्पतिः ।  
 अ॒स्मिन् योना॑वसीषदन् ॥ 33 ॥

तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सी॒द ।  
 ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः ।  
 सोम॑ग्ं श्रीणन्ति॒ पृश्न॑यः ।  
 जन्म॑न्दे॒वानां॒ विशः॑ ।  
 त्रि॒ष्वारो॑च॒ने दि॒वः ।  
 तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सी॒द ।  
 अग्ने॑ दे॒वाग्ं इ॒हाव॑ह ।  
 ज॒ज्ञानो॑ वृ॒क्तब॑र्हिषे ।  
 अ॒सि॒ होता॑ न॒ ईड्यः॑ ।  
 अग॑न्म म॒हा मन॑सा॒ यवि॑ष्ठम् ॥ 34 ॥

यो दी॒दाय॑ समि॒द्ध॒स्स्वे दु॑रो॒णे ।  
 चि॒त्रभा॑नू॒ रोद॑सी अ॒न्तरु॑र्वी ।  
 स्वा॑हुतं वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यञ्च॑म् ।  
 मे॒धा॒का॒रं वि॒दथ॑स्य प्र॒साध॑नम् ।

अ॒ग्नि॒ग्ं हो॒ता॒रं॑ परि॒भू॒त॒मं॑ म॒ति॒म्।  
 त्वा॒म॒र्भ॑स्य ह॒वि॒षः॑ स॒मा॒न॒मि॒त्।  
 त्वां म॒हो वृ॑णते॒ नरो॒ नान्यं॑ त्वत्।  
 म॒नु॒ष्व॒त्त्वा॒ नि॒धी॑महि।  
 म॒नु॒ष्व॒त्स॒मि॒धी॑महि।  
 अ॒ग्ने॑ म॒नु॒ष्व॒द॒ङ्गि॒रः॑ ॥ 35 ॥

दे॒वा॒न्दे॒वा॒य॒ते॒ य॒ज।  
 अ॒ग्नि॒र्हि वा॒जिनं॑ वि॒शे।  
 ददा॑ति वि॒श्व॒च॒र्ष॒णिः।  
 अ॒ग्नी रा॒ये स्वा॒भु॒व॑म्।  
 स प्री॒तो या॑ति॒ वार्य॑म्।  
 इ॒ष॒ग्ं स्तो॒तृ॒भ्य॒ आ॒भ॒र।  
 पृ॒ष्टो दि॒वि पृ॒ष्टो अ॒ग्निः॑ पृथि॒व्या॑म्।  
 पृ॒ष्टो वि॒श्वा॒ ओष॑धी॒रा॒वि॒वेश॑।  
 वै॒श्वान॒रः स॒ह॑सा पृ॒ष्टो अ॒ग्निः॑।  
 स नो॒ दि॒वा॒ स रि॒षः॑ पा॒तु॒ नक्त॑म् ॥ 36 ॥

अ॒सी॒ष॒द॒न् य॒वि॒ष्ठ॒म॒ङ्गि॒रो॒ नक्त॑म् ॥ 6 ॥

अ॒यं वा॒व यः॑ प॒व॑ते।  
 सो॑ऽग्नि॒र्ना॒चि॒के॒तः।  
 स य॒त्प्रा॒ङ्घ॑वते।

तदस्य शिरः।  
अथ यद्दक्षिणा।  
स दक्षिणः पक्षः।  
अथ यत्प्रत्यक्।  
तत्पुच्छम्।  
यदुदङ्।  
स उत्तरः पक्षः ॥ 37 ॥

अथ यथ्संवाति।  
तदस्य समञ्चनं च प्रसारणं च।  
अथो सम्पदेवास्य सा।  
सग्ं ह वा अस्मै स कामः पद्यते।  
यत्कामो यजते।  
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
य उं चैनमेवं वेद।  
यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्यायतनं प्रतिष्ठां वेद।  
आयतनवान्भवति।  
गच्छति प्रतिष्ठाम् ॥ 38 ॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्यायतनं प्रतिष्ठा।  
य एवं वेद।  
आयतनवान्भवति।

गच्छति प्रतिष्ठाम्।  
 यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरं वेद।  
 सशरीर एव स्वर्गं लोकमैति।  
 हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्।  
 य एवं वेद।  
 सशरीर एव स्वर्गं लोकमैति।  
 अथो यथा रुक्म उत्तप्तो भाय्यात् ॥ 39 ॥

एवमेव स तेजसा यशसा।  
 अस्मिग्श्च लोकेऽमुष्मिग्श्च भाति।  
 उरवो ह वै नामैते लोकाः।  
 येऽवरेणादित्यम्।  
 अथ हैते वरीयागंसो लोकाः।  
 ये परेणादित्यम्।  
 अन्तवन्तग्ं ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति।  
 योऽवरेणादित्यम्।  
 अथ हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति।  
 यः परेणादित्यम् ॥ 40 ॥

अनन्तग्ं ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति।  
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
 य उ चैनमेवं वेद।

अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्ष्सी पर्यावर्तमाने प्रत्यपैक्षते।  
 एवमहोरात्रे प्रत्यपैक्षते।  
 नास्याहोरात्रे लोकमाप्नुतः।  
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
 य उं चैनमेवं वेद ॥ 41 ॥

उत्तरः पृक्षो गच्छति प्रतिष्ठां भाय्याद्यः परेणाऽऽदित्यमृष्टौ च ॥ 7 ॥

उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ।  
 तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आस।  
 तगं ह कुमारगं सन्तम्।  
 दक्षिणासु नीयमानासु श्रद्धा विवेश।  
 स होवाच।  
 तत् कस्मै मां दास्यसीति।  
 द्वितीयं तृतीयम्।  
 तगं ह परीत उवाच।  
 मृत्यवे त्वा ददामीति।  
 तगं ह स्मोत्थितं वाग्भिवंदति ॥ 42 ॥

गौतम कुमारमिति।  
 स होवाच।  
 परेहि मृत्योर्गृहान्।  
 मृत्यवे वै त्वाऽदामिति।

तं वै प्रवसन्तं गन्तासीति होवाच।  
 तस्य स्म तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे वसतात्।  
 स यदि त्वा पृच्छेत्।  
 कुमार कति रात्रीरवाथ्सीरिति।  
 तिस्र इति प्रतिब्रूतात्।  
 किं प्रथमागं रात्रिमाश्रा इति ॥ 43 ॥

प्रजां त इति।  
 किं द्वितीयामिति।  
 पशूगस्त इति।  
 किं तृतीयामिति।  
 साधुकृत्यां त इति।  
 तं वै प्रवसन्तं जगाम।  
 तस्य ह तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे उवास।  
 तमागत्य पप्रच्छ।  
 कुमार कति रात्रीरवाथ्सीरिति।  
 तिस्र इति प्रत्युवाच ॥ 44 ॥

किं प्रथमागं रात्रिमाश्रा इति।  
 प्रजां त इति।  
 किं द्वितीयामिति।  
 पशूगस्त इति।

किं तृतीया॒मिति॑ ।  
सा॒धुकृ॒त्यां त॒ इति॑ ।  
नम॑स्ते अस्तु भगव॒ इति॑ होवाच ।  
वरं॑ वृणी॒ष्वेति॑ ।  
पि॒तर॑मे॒व जीव॑न्नया॒नीति॑ ।  
द्वि॒तीयं॑ वृणी॒ष्वेति॑ ॥ 45 ॥

इ॒ष्टा॒पूर्तयो॒र्मेऽक्षि॑तिं ब्रू॒हीति॑ होवाच ।  
तस्मै॑ है॒तम॒ग्निं ना॑चिके॒तमु॑वाच ।  
ततो॒ वै तस्यै॑ष्टा॒पूर्ते॒ ना क्षी॑येते ।  
नास्यै॑ष्टा॒पूर्ते॒ क्षी॑येते ।  
योऽग्निं॑ ना॑चिके॒तं चि॑नुते ।  
य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ।  
तृती॑यं वृणी॒ष्वेति॑ ।  
पु॒नर्मृ॒त्योर्मेऽप॑जितिं ब्रू॒हीति॑ होवाच ।  
तस्मै॑ है॒तम॒ग्निं ना॑चिके॒तमु॑वाच ।  
ततो॒ वै सोऽप॑ पु॒नर्मृ॒त्युम॑जयत् ॥ 46 ॥

अपं॑ पु॒नर्मृ॒त्युं ज॑यति ।  
योऽग्निं॑ ना॑चिके॒तं चि॑नुते ।  
य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ।  
प्र॒जाप॑ति॒र्वै प्र॒जाका॑म॒स्तपो॑ऽतप्यत ।

स हिरण्यमुदास्यत्।  
 तदग्नौ प्रास्यत्।  
 तदस्मै नाच्छदयत्।  
 तद्विद्वतीयं प्रास्यत्।  
 तदस्मै नैवाच्छदयत्।  
 तत्तृतीयं प्रास्यत् ॥ 47 ॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्।  
 तदात्मन्नेव हृदय्येऽग्नौ वैश्वानरे प्रास्यत्।  
 तदस्मा अच्छदयत्।  
 तस्माद्धिरण्यं कनिष्ठं धनानाम्।  
 भुञ्जत्प्रियतमम्।  
 हृदयजग्ं हि।  
 स वै तमेव नाविन्दत्।  
 यस्मै तां दक्षिणामनेष्यत्।  
 ताग्ं स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्।  
 तां प्रत्यगृह्णात् ॥ 48 ॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति।  
 सोऽदक्षत् दक्षिणां प्रतिगृह्य।  
 दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य।  
 य एवं वेद।

ए॒तद्धं॑ स्म॒ वै तद्वि॒द्वाग्॑सो॒ वाज॑श्रव॒सा गो॑त॒माः।  
 अप्य॑नू॒देश्या॑ दक्षि॒णां प्र॑ति॒गृह्ण॑न्ति।  
 उ॒भये॑न व॒यं दक्षि॑ष्यामह ए॒व दक्षि॑णां प्र॒ति॒गृह्ये॑ति।  
 तेऽद॑क्षन्त॒ दक्षि॑णां प्र॒ति॒गृह्य॑।  
 दक्ष॑ते ह॒ वै दक्षि॑णां प्र॒ति॒गृह्य॑।  
 य ए॒वं वेद॑।  
 प्रह॑न्त्यं व्री॒नाति॑ ॥ 49 ॥

व॒द॒त्या॒श्रा इत्यु॑वाच द्वितीयं वृ॒णी॒ष्वेत्य॑जयत्तृतीयं प्रास्य॑दगृह्णाद्य ए॒वं वेदै॑कं च ॥ 8 ॥

तग्ं॑ है॒तमे॑के पशु॒बन्ध॑ ए॒वोत्त॑रवे॒द्यां चि॑न्वते।  
 उ॒त्त॒र॒वे॒दिसं॑मित ए॒षोऽग्नि॑रिति॒ वद॑न्तः।  
 तन्न॑ तथा॑ कुर्यात्।  
 ए॒तम॒ग्निं॑ का॒मेन॒ व्य॑र्द्धयेत्।  
 स ए॒नं॒ का॒मेन॒ व्य॑र्द्धः।  
 का॒मेन॒ व्य॑र्द्धयेत्।  
 सौ॒म्ये वा॒वैन॑मध्व॒रे चि॑न्वी॒त।  
 यत्र॑ वा॒ भूयि॑ष्ठा॒ आहु॑तयो हू॒येर॑न्।  
 ए॒तम॒ग्निं॑ का॒मेन॒ सम॑र्द्धयति।  
 स ए॒नं॒ का॒मेन॒ सम॑र्द्धः ॥ 50 ॥

का॒मेन॒ सम॑र्द्धयति।  
 अथ॑ है॒नं पु॑रर्ष॒यः।

उ॒त्तर॒वे॒द्यामे॒व स॒त्रियं॑मचिन्वत।  
 ततो॒ वै तेऽवि॑न्दन्त प्र॒जाम्।  
 अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कम॑जयन्।  
 वि॒न्दत॑ ए॒व प्र॒जाम्।  
 अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति।  
 योऽग्निं॑ ना॒चिके॒तं चि॑नुते।  
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑।  
 अथ॑ है॒नं वा॒युर्ऋ॑द्धि॒कामः॑ ॥ 51 ॥

य॒थान्यु॒प्तमे॒वोप॑दधे।  
 ततो॒ वै स ए॒तामृ॑द्धि॒माध्नो॑त्।  
 या॒मिदं॑ वा॒युर्ऋ॑द्धः।  
 ए॒तामृ॑द्धि॒मध्नो॑ति।  
 या॒मिदं॑ वा॒युर्ऋ॑द्धः।  
 योऽग्निं॑ ना॒चिके॒तं चि॑नुते।  
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑।  
 अथ॑ है॒नं गो॒ब॒लो वा॒र्ष्णाः प॒शुकामः॑।  
 पा॒ङ्क्त॑मे॒व चि॑क्ये।  
 पश्च॑ पुरस्ता॑त् ॥ 52 ॥

पश्च॑ दक्षिण॒तः।  
 पश्च॑ प॒श्चात्।

पञ्चोत्तरतः।  
एकां मध्यै।  
ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्।  
प्र सहस्रं पशूनाप्नोति।  
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
य उ चैनमेवं वेदं।  
अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो  
यशस्कामः प्रजननकामः।  
त्रिवृतमेव चिक्ये ॥ 53 ॥

सप्त पुरस्तात्।  
तिस्रो दक्षिणतः।  
सप्त पश्चात्।  
तिस्र उत्तरतः।  
एकां मध्यै।  
ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्।  
एतां प्रजातिं प्राजायत।  
यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते।  
त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्।  
माता पिता पुत्रः ॥ 54 ॥

त्रिवृत्प्रजननम्।  
 उपस्थो योनिर्मध्यमा।  
 प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोति।  
 एतां प्रजातिं प्रजायते।  
 यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते।  
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
 य उं चैनमेवं वेदं।  
 अथ हैनमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यकामः।  
 ऊर्ध्वा एवोपदधे।  
 ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत् ॥ 55 ॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति।  
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
 य उं चैनमेवं वेदं।  
 अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः।  
 प्राचीरेवोपदधे।  
 ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोकमजयत्।  
 अभि स्वर्गं लोकं जयति।  
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।  
 य उं चैनमेवं वेदं।  
 स यदीच्छेत् ॥ 56 ॥

तेज॒स्वी य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑ ।  
 प्राडा॒होतु॑र्धि॒ष्ण्यादु॒थ्सर्पे॑त् ।  
 येयं प्रागा॒द्यश॑स्वती ।  
 सा मा॒ प्रोर्णो॑तु ।  
 तेज॑सा॒ यश॑सा ब्रह्मवर्च॒सेनेति॑ ।  
 तेज॒स्व्येव॑ य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति ।  
 अथ॒ यदी॒च्छेत् ।  
 भूयि॑ष्ठं मे॒ श्रद्ध॑धीरन् ।  
 भूयि॑ष्ठा॒ दक्षि॑णा नयेयुरिति॑ ।  
 दक्षि॑णासु नी॒यमा॑नासु प्राच्येहि प्राच्ये॒हीति॑ प्राचीं  
 जुषा॒णा वे॒त्वाज्य॑स्य॒ स्वाहेति॑  
 स्रुवे॑णो॒प॒हत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात् ॥ 57 ॥

भूयि॑ष्ठमे॒वास्मै॒ श्रद्ध॑धते ।  
 भूयि॑ष्ठा॒ दक्षि॑णा नयन्ति ।  
 पुरी॑षमुप॒धाय॑ ।  
 चि॒त्ति॒क्लृप्ति॑भिर॒भिमृ॑श्य ।  
 अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑ ।  
 चत॑स्र ए॒ता आहु॑तीर्जुहोति ।  
 त्वम॑ग्ने रु॒द्र इति॑ शतरु॒द्रीय॑स्य रू॒पम् ।  
 अग्ना॑विष्णू॒ इति॑ वसो॒र्धारा॑याः ।

अन्नपत॒ इत्यन्नहो॒मः।

स॒प्त तै॑ अ॒ग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वा इति॑ विश्व॒प्रीः ॥ 58 ॥

समृद्धं ऋद्धिकामः पुरस्ताच्चिक्ये पुत्रोऽगच्छद्विच्छेद्भुहुयाद्विश्वप्रीः ॥ 9 ॥

पुरर्षयो वायुर्गोबलस्सहस्रं प्रजापतिस्त्रिवृदिन्द्रोऽसावादित्यस्स यदीच्छेत् ॥

यां प्रथ॒मामिष्ट॑कामुप॒दधा॑ति।

इ॒मं तया॑ लो॒कम॒भिज॑यति।

अथो॒ या अ॒स्मिन्लो॒के दे॒वताः॑।

तासा॒गुं सायु॑ज्यगुं सलो॒कता॑माप्रोति।

यां द्वि॒तीया॑मुप॒दधा॑ति।

अ॒न्तरि॒क्षलो॒कं तया॑ऽभिज॑यति।

अथो॒ या अ॒न्तरि॒क्षलो॒के दे॒वताः॑।

तासा॒गुं सायु॑ज्यगुं सलो॒कता॑माप्रोति।

यां तृ॒तीया॑मुप॒दधा॑ति।

अ॒मुं तया॑ लो॒कम॒भिज॑यति ॥ 59 ॥

अथो॒ या अ॒मुष्मि॑न्लो॒के दे॒वताः॑।

तासा॒गुं सायु॑ज्यगुं सलो॒कता॑माप्रोति।

अथो॒ या अ॒मूरि॑तरा अ॒ष्टाद॑श।

य ए॒वामी॑ उ॒रव॑श्च॒ वरी॑यागुंसश्च लो॒काः।

ताने॒व ताभि॑र॒भिज॑यति।

का॒म॒चारो॑ ह॒ वा अ॑स्यो॒रुषु॑ च॒

वरी॑यस्सु च लो॒केषु॑ भवति।  
यो॑ऽग्निं ना॒चिके॒तं चि॑नुते।  
य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑।  
सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्ना॑चिके॒तः।  
तस्य॑ वस॒न्तः शि॑रः ॥ 60 ॥

ग्री॒ष्मो दक्षि॑णः प॒क्षः।  
व॒र्षा उत्त॑रः।  
श॒रत्पु॑च्छम्।  
मासाः॑ कर्मका॒राः।  
अ॒हो॒रा॒त्रे श॑तरु॒द्रीय॑म्।  
प॒र्जन्यो॑ वसो॒र्धारा॑।  
यथा॑ वै प॒र्जन्यः॑ सुवृ॒ष्टं वृ॑ष्ट्वा।  
प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॒न्कामा॑न्त्संपूरयति।  
ए॒वमे॒व स तस्य॑ सर्वा॒न्कामा॑न्त्संपूरयति।  
यो॑ऽग्निं ना॒चिके॒तं चि॑नुते ॥ 61 ॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑।  
सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्ना॑चिके॒तः।  
तस्य॑ वस॒न्तः शि॑रः।  
ग्री॒ष्मो दक्षि॑णः प॒क्षः।  
व॒र्षाः पु॑च्छम्।

श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः ।  
हे॒म॒न्तो म॑ध्यम् ।  
पूर्व॑प॒क्षाश्चित॑यः ।  
अ॒पर॑प॒क्षाः पुरी॑षम् ।  
अ॒हो॒रा॒त्राणी॑ष्टकाः ।  
ए॒ष वाव॑ सोऽग्नि॑रग्नि॒मयः॑ पुन॒र्णवः॑ ।  
अ॒ग्नि॒मयो॑ ह॒ वै पु॑न॒र्णवो॑ भू॒त्वा ।  
स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति ।  
आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॒ज्यम् ।  
योऽग्निं॑ ना॒चिके॑तं चि॒नुते॑ ।  
य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ॥ 62 ॥

अ॒मुं तया॑ लो॒कम॑भिज॒यति॑ शि॒रश्चि॑नुत इष्ट॑का॒ष्पट्च॑ ॥ 10 ॥

लो॒कस्त्वम॑ग्नेऽग्रा॒विष्णू॑ अन्न॑पते स॒प्त तै॑ अग्ने॒ यत्तेऽचि॑त॒मयं॑ वावो॒शन् ह॒ वै  
तगं॑ हैतं यां प्रथ॒मामि॑ष्टकां दशं ॥ 10 ॥

लो॒क आ॑दि॒त्य ओजो॑ऽस्यूर्ध्वा दि॒गन्त॑गं ह॒ वै कामे॑न ग्री॒ष्मो द्वि॑षष्टिः ॥ 62 ॥

लो॒कोऽसि॑ वेदं ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके एकादशः प्रश्नः समाप्तः ॥